

РЕШЕНИЕ

№ 2161

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАТЯ Н. ВЕЛИСЕЕВА

при участието на секретаря НАДЯ В. ЧЕРНЕВА
като разгледа докладваното от КАТЯ Н. ВЕЛИСЕЕВА Гражданско дело № 20211110139189 по описа за 2021 година

Предявени са установителни искиове от „ИЩЕЦ с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 59 ЗЗД и по чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД против „ОТВЕТНИК за сумата от 135.92 лева, от която **75.63 лева** - главница, представляваща стойността на неизплатена топлинна енергия за периода м.12.2018 г. до м.04.2020 г., за имот, находящ се в АДРЕС с абонатен №451926 сумата **10.58 лева** - обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата за топлинна енергия за периода от 31.12.2018 г. до 27.01.2021 г., сумата **43.13 лева** - главница за извършена услуга за дялово разпределение за периода от м. 06.2018 г. до м.02.2020 г. и сумата **6.58 лева** – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата за предоставена услуга за дялово разпределение за периода от 31.07.2018 г. до 27.01.2021 г., ведно със законната лихва върху главниците от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 08.02.2021 г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. №7670/2021 г., по описа на СРС, 168 състав.

Ищецът твърди, че ответникът е потреблявал топлинна енергия за стопански нужди, като въпреки отправените покани не е сключил писмен договор между тях за доставка за топлинна енергия. Сочи, че ответникът е ползвал топлинна енергия през исковия период, с което се е обогатил за сметка на ищеца. Твърди, че за периода са били в сила Общи условия за продажба на ТЕ за стопански нужди на потребители, съгласно които купувачите на ТЕ са длъжни да заплащат месечните дължими суми за ТЕ в срок до 20-то число на месеца, следващ месеца на доставката, след получаване на издадена от продавача данъчна фактура. Сочи, че до ответника е бил изпратена покана за доброволно плащане на дължимите суми за доставената в обекта му ТЕ. Претендира разноски.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК е депозирал отговор, с който оспорва исковите претенции както по основание, така и по размер. Не оспорва, че е собственик на процесния имот, но твърди, че и към настоящия момент в него не са монтирани елементи от сградната инсталация - вертикални и хоризонтални разпределителни тръбопроводи и отклонение от същата, поради което няма и присъединени към сградната инсталация отоплителни тела, съответно и инсталирани на тях уреди за дялово разпределение. Посочва, че липсват доказателства за наличието на облигационна връзка между него и ищеца, което води до извода, че не е потребител на топлинна енергия в процесния имот. Посочва, че липсва

правно основание за откриване на партида на абонатен номер 451926. Моли предявените искове да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Третото лице – помагач на страната на ищеца ТРЕТОТО ЛИЦЕ ПОМАГАЧ изразява становище, че предявените искове са основателни и доказани.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59 ЗЗД:

За да бъде уважен иска с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 59, ал. 1 ЗЗД ищцовото дружество следва да установи при условията на пълно и главно доказване обедняването си – количеството и цената на доставената през исковия период топлинна енергия, обогатяването на ответника – че последният е консумирал тази енергия, както и наличието на връзка между обогатяването и обедняването – че енергията е доставяна до имот на ответника при липса на валидно основание за това имуществено разместване в отношенията между двата субекта.

Страните не спорят, че през процесния период ответникът е собственик на процесния недвижим имот, находящ се в гр. София, АДРЕС, представляващ магазин №6 на партерния етаж на вх. А на сградата. Това се установява и от приобщеното по делото копие на Нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот №73, том I, рег. №5886, дело 47/2017 г. от 03.05.2017 г. на нотариус Т.В. в с рег. №033 в регистъра на НК и район на действие СРС.

Безспорно установено е по делото, че процесният имот се е намира в сграда - етажна собственост, която е присъединена към топлопреносната мрежа. Отношенията между топлопреносното предприятие и собствениците на самостоятелни обекти в сградата по повод доставката на топлинна енергия се уреждат от Закона за енергетиката при съобразяване предназначението на имота. Видно от приобщения документ за собственост се касае за магазин, респ. същият се използва за небитови нужди, в който случай законът в чл. 149, ал. 1, т. 3 посочва, че продажбата на топлинна енергия се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между топлопреносното предприятие и клиентите на топлинна енергия за небитови нужди. По делото не се спори, че между главните страни не е бил сключван договор за продажба на топлинна енергия за процесния период в предвидената в чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ в писмена форма, поради което помежду им не е възникнало валидно облигационно правоотношение за продажба на топлинна енергия за небитови (стопански) нужди. Напротив по делото е представено заявление от ответника от 10.04.2018 г. за отказ да ползва топлинна енергия.

Установи се от приетото по делото заключение на съдебно – техническа експертиза, че партида с абонатен №451926 се води на името на ОТВЕТНИК. Вещото лице е констатирало, че ответникът не е ползвал топлинна енергия за отопление на имот, както и за битово горещо водоснабдяване, а само такава отдадена от сградната инсталация. Констатирано е, че ответникът не е разполагал с отоплителни тела – радиатори в имота, както и с топломер, щранговете към който са затапени. В имота е установено наличието на водомер за топла вода, технически изправен и пломбиран, който е без консумация на топла вода. Експертът след посещение на място в имота е констатирал, че в него няма монтирани индивидуални разпределители на топлинна енергия. Вещото лице е посочило, че дялът на процесния имот в общото количество топлинна енергия на СЕС е определян според съотношението на пълния му отопляем размер от 127 куб.м. към пълния отопляем обем на СЕС по проект. Сумите за топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация, са изчислени в съответствие с разпоредбите на Наредба №16-334 от 06.04.2007 г. и Методиката към нея на база пълния отопляем обем на имота към пълния отопляем обем на сградата. Съгласно заключението за процесния период в имота на ответника, е изразходвана реално топлинна услуга на обща стойност 72.12 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в

сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сгради - етажна собственост, се извършва от топлопреносното предприятие или от доставчик на топлинна енергия самостоятелно или чрез възлагане на лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а. В настоящия случай по делото е установено, че етажната собственост по местонахождението на процесния имот е сключила договор с ТРЕТОТО ЛИЦЕ ПОМАГАЧ за извършване на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода. Следва да се посочи, че според чл. 142, ал. 2 ЗЕ топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите. Разпоредбата на чл. 145 ЗЕ посочва, че топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. Топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, и топлинната енергия за отопление на общите части при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя като разлика между топлинната енергия за отопление на сградата и топлинната енергия за отопление на имотите, след което се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти.

Настоящият състав съобразявайки изложеното в решение №5 от 22.04.2010 г. по к.д. 15/2009 г. на Конституционния съд приема, че заплащането на топлинната енергия отдадена от сградната инсталация се дължи от потребителите на топлинна енергия дори и когато отоплителните тела в имота са демонтирани или не са поставени. Това е така, тъй като съгласно чл. 153, ал. 6 ЗЕ клиентите в сградата – етажна собственост са потребители на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата, независимо дали граничат с общи части на сградата, които да са отопляеми. Те ще престанат да бъдат такива само когато всички клиенти, респ. собствениците притежаващи две трети от собствеността в сградата – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, не желаят да бъдат потребители и декларират това писмено пред топлопреносното предприятие, което е длъжно в срок до 15 дни след постъпване на заявлението да извърши исканото прекратяване – арг. ТР № 2/25.05.2017 г. по т. д. № 2/2016 г., ОСГК на ВКС. Съгласно чл. 41 ЗС всеки собственик, съразмерно с дела си в общите части, е длъжен да участва в разностите, необходими за поддържането или за възстановяването им и в полезните разноси, за извършването на които е взето решение на общото събрание. Според чл. 140, ал. 3 ЗЕ сградната инсталация за отопление и горещо водоснабдяване е обща част от етажната собственост. Съгласно § 1, т. 3 от ДР на Наредба № 16-334 от 6 април 2007 г. за топлоснабдяването сградната инсталация е „свкупността от топлопроводи и съоръжения за разпределяне и доставяне на топлинна енергия от абонатната станция до имотите на потребителите, включително главните хоризонтални и вертикални разпределителни линии". Изграждането на сградни инсталации е предвидено в чл. 89 и сл. ЗУТ и те следва да отговарят на изискванията за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и експлоатация. Вътрешна отоплителна инсталация се проектира за сграда, в която е предвидено топлоснабдяване по проект и тя е част от съдържанието на инвестиционните проекти при жилищно строителство, за което е предвидена част „топлоснабдяване, отопление, вентилация". Предназначението на сградната инсталация е да отоплява вътрешната част на сградата – етажна собственост и чрез топлопроводите □ топлинната енергия да достига до индивидуалните имоти на потребителите. Заплащането на отдадената от сградната инсталация топлинна енергия не е резултат от реалното ползване или неползване на топлинна енергия от собствениците. То следва от факта, че сградната инсталация е обща част по предназначение, от която никой не може да се откаже и че е изградена по предварителен проект, поради което и плащането се извършва съразмерно на отопляемите обекти по проект. Като собственик на самостоятелен обект в сграда – етажна собственост ответното дружество е съсобственик на общите части на сградата, дори и в

неговия имот да не са разположени хоризонтални и вертикални тръбопроводи, поради което е длъжен да участва както в ползите, така и в тежестите по отношение на тях. По изложените съображения съдът приема, че ответникът дължи цената на топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация в сградата – етажна собственост, в която се намира собственият му магазин като с неплащането ѝ е спестил разходи. Спестяването на разходи води до обогатяване, а с иска по чл. 59, ал. 1 ЗЗД, законодателят е предвидил, че всеки, който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването, поради което исковата претенция за сумата 72.12 лева се явява основателна като за разликата до 75.63 лева подлежи на отхвърляне.

Освен сума за топлинна услуга ищецът претендира и заплащането на такса за отчитане на уредите и разпределение на топлинна енергия. Установява се от писмените доказателства по делото – протокол от общо събрание на собствениците в сградата и договор за присъединяване между етажната собственост и ТРЕТОТО ЛИЦЕ ПОМАГАЧ, че сградата, в която се намира процесния имот - магазин, е присъединена към топлопреносната мрежа и е въведена система за дялово разпределение. Третото лице - помагач е осъществявало услугата дялово разпределение за топлоснабдения имот за процесния период съобразно изискванията на Наредба № 16-334 според констатациите на вещото лице по СТЕ. Съгласно чл. 61, ал. 1 от Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването дяловото разпределение на топлинна енергия между потребителите в сграда в режим на етажна собственост се извършва възмездно. Съгласно сключения между „ИЩЕЦ като възложител и ТРЕТОТО ЛИЦЕ ПОМАГАЧ като изпълнител, договор при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия, заплащането на цената на тази услуга се извършва от възложителя, който на основание чл. 22, ал. 2 от ОУ получава стойността на тази цена от крайните клиенти, какъвто е ответника. Законната уредба установява задължение за купувача на топлинна енергия да заплаща на топлофикационното дружество суми за дялово разпределение, чиято цена се определя в договора, сключен между него и топлинния счетоводител, като е без значение факта дали топлофикационното дружество е платило предварително или не тази цена на търговеца, извършващ услугата. Меродавно е единствено обстоятелството услугата да е била извършена, а в случая това се установява от приобщените писмени доказателства и заключението на съдебно – техническата експертиза. Възраженията на ответника, че в имота няма монтирани уреди за дялово разпределение не променят извода за дължимост на тази такса, тъй като размерът □ е изчислен по Методиката като разлика между топлинната енергия за отопление на сградата и топлинната енергия за отопление на имотите, след което се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти. Именно според цитираната от ответника Наредба № е-рд-04-1 от 12 март 2020 г. за топлоснабдяването задължения на клиентите е да монтират индивидуални средства за дялово разпределение като при отсъствие или повреда на средства за търговско измерване количеството топлинна енергия за отчетен период се определя от топлопреносното предприятие или от производителя на база средни стойности за клиента, измерени при аналогични климатични условия и в съответствие с режима на потребление на топлинна енергия - чл. 44, ал. 1. Според заключението и на СТЕ делът на процесния имот в общото количество топлинна енергия на СЕС е определян според съотношението на пълния му отопляем размер от 127 куб.м. към пълния отопляем обем на СЕС по проект. Като не е заплатило претендираната такса за отчитане на уредите и разпределение на топлинна енергия ответното дружество е спестило разходи, с които се е обогатил за сметка на ищцовото дружество, за чиято сметка е останал този разход от 43.13 лева.

По исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД:

За основателността им в тежест на ищеца е да докаже главен дълг и изпадането на ответника в забава - отпращане на покана за изплащане на задължението и получаването ѝ от ответника.

Съдът достига до фактически и правни изводи за наличието на главен дълг за потребена топлинна услуга за периода м.12.2018 г. до м.04.2020 г. и за стойността на извършена услуга за дялово разпределение за периода от м.06.2018 до м.02.2020 г.

Задълженията, основани на фактическия състав на неоснователно обогатяване, е без срок за изпълнение, поради което за поставянето на длъжника в забава е необходима покана. По делото не са представени доказателства, от които да може да се формира извод, че ищецът е поканил ответника да му заплати процесните задължения, преди датата на подаване на исковата молба, поради което за периода сочения период ответникът не е бил в забава и не дължи лихва за забава. Ето защо, исковите с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД са неоснователни, поради което подлежат на отхвърляне.

По разноските.

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни в производството. В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на ТР №4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. В полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените и претендирани за двете производства разноски съобразно размера на уважените претенции, от които 317.57 лева - за платена държавна такса, депозити за вещи лица и за юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25 НЗПП в настоящото производство и сумата 63.52 лева за платена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 26 НЗПП за заповедното производство.

Ответникът претендира разноски за адвокатско възнаграждение – 400.00 лева съгласно представен договор за правна защита и съдействие и за депозит за вещо лице – 250.00 лева, от които съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции следва да му се присъди сумата 99.42 лева за настоящото производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че ОТВЕТНИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС дължи на „ИЩЕЦ, ЕИК ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС на основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 59, ал. 1 ЗЗД сумата **72.12 лева** - главница, представляваща стойността на неизплатена топлинна енергия за периода м.12.2018 г. до м.04.2020 г., за имот, находящ се в АДРЕС с абонатен №451926 и сумата **43.13 лева** - главница за извършена услуга за дялово разпределение за периода от м. 06.2018 г. до м.02.2020 г. ведно със законната лихва върху главниците от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 08.02.2021 г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. №7670/2021 г., по описа на СРС, 168 състав като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 422 ГПК, вр. с чл. 59, ал. 1 ЗЗД за разликата над 72.12 лева до пълния предявен размер от 75.63 лева, както и исковите по чл. 422, ал.1 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата 10.58 лева - обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата за топлинна енергия за периода от 31.12.2018 г. до 27.01.2021 г., и сумата 6.58 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху сумата за предоставена услуга за дялово разпределение за периода от 31.07.2018 г. до 27.01.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч. гр. д. №7670/2021 г., по описа на СРС, 168 състав като неоснователни.

ОСЪЖДА ОТВЕТНИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС да заплати на „ИЩЕЦ, ЕИК ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата **317.57 лева** – разноски в настоящото производство и сумата **63.52 лева** - разноски в заповедното производство.

ОСЪЖДА „ИЩЕЦ, ЕИК ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС да заплати на ОТВЕТНИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата **99.42 лева** – разноски в настоящото производство.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца

„Топлофикация София” ЕАД – ТРЕТОТО ЛИЦЕ ПОМАГАЧ.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____